

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΗΡΩΙΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ 1974
ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΟΤΙΝΟΣ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΥ
ΘΕΟΧΑΡΗ ΑΝΔΡΕΑ ΚΚΙΜΗ
ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΣΑΚΚΙΣΤΡΑΣ
ΣΤΙΣ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

Ἑλληνίδες, Ἕλληνες!

Ψάλλοντες ὕμνους ἐξοδίους καί ἐπιταφίους, μόλις ἔχουμε κηδεύσει καί σέ λίγο θά ἐνταφιάσουμε ἕνα γενναῖο μαχητή τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ ὁποῖου ἡ τύχη γιά 44 χρόνια ἀγνοεῖτο, τόν ἄξιο γόνο τῆς Κοινότητας Τσακκίστρας, Χάρη Ἀνδρέα Κκιμῆ, ὁ ὁποῖος, ὑπό θείου φλεγόμενος ἔρωτος, ἔδωκε τή ζωή του γιά νά διασωθεῖ πάνω στά ἱερά καί αἵματο-ποτισμένα ἐδάφη τῆς πατρίδας μας ἡ ἐλευθερία καί ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀποτίουμε σήμερα τόν ὀφειλόμενο φόρο τιμῆς στό ἀντρειωμένο αὐτό τέκνο τῆς εὐανδρῆς Κοινότητας Τσακκίστρας, ὁ ὁποῖος ἔφυγε ἀπό τή ζωή αὐτή ὡς ἀθλητής στεφανηφόρος, συναποκομίζων καί πέραν τοῦ τάφου μνήμη ἀγαθή, ἀθάνατη καί

αιώνια. Από τῆς ἐλευθερίας τόν ἔρωτα πυρπολούμενος, ὕψωσε τό ἀνάστημά του καί ἔπεσε στίς ἐπάλξεις τῆς τιμῆς καί τῆς πατρίδας καί ἀναπήδησε στά οὐράνια, γιά νά ἐνθρονιστεῖ στό πάνθεο τῶν ἡρώων. Ἡ Κοινότητα Τσακκίστρας δικαιούται νά ἐγκαυχᾶται, γιατί ἐξέθρεψε τοιοῦτον ἄνδρα εὐκλεῆ καί τῆς ἐλευθερίας ἐραστή, πού ἔγινε μέ τή θυσία του σύμβολο τῶν μεγάλων ἀξιῶν, πού ἀποτελοῦν τίς συντεταγμένες τῆς ζωῆς καί τῆς ταυτότητάς μας τῆς ἐθνικῆς, τῆς ἐλευθερίας, δηλαδή, τῆς δικαιοσύνης, τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας.

Ἅ Χάρης Ἀνδρέα Κκιμῆ, μέ τό κυπαρισσένιο του ἀνάστημα καί τήν ἀριστοκρατική του ψυχή, ἦταν μιά συνείδηση ἔμπληστη ἐλευθερίας, γι' αὐτό καί κατά τίς πικρές καί ἀποφράδες ἐκεῖνες μέρες τοῦ μαύρου Ἰουλίου τοῦ 1974, ὅταν ὅλα συντρίβονταν κάτω ἀπό τόν ὀδοστρωτήρα τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητας, πού σκόρπιζε παντοῦ τή φρίκη τῆς σφαγῆς καί τοῦ πένθους καί ἡ μισή πατρίδα μας, θῦμα σκαιᾶς ἐγωϊστικῆς διπλωματίας, ἔπιπτε ἐλεεινό σύντριμμα ὑπό τό πέλμα ἄγριου κατακτητῆ καί ὀλόκληρη ἡ Κύπρος κλυδωνιζόταν καί κινδύνευε νά καταπνιγεῖ ἀπό τόν φρικώδη κατακλυσμό τῆς δουλείας, ὁ ἥρωας Χάρης Κκιμῆς ἄκουσε βροντερή τήν Αἰσχύλεια ἐπιταγή: «ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, ἐλευθε-ροῦτε πατρίδα...» καί προσέτρεξε στό κάλεσμα τῆς πατρίδας πρὸς ἀπόκρουση τοῦ Τούρκου εἰσβολέα καί ἔπεσε μαχόμενος ἡρωϊκά «ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδος», διάτρητος ἀπό τίς τουρκικές σφαιρῆς.

Αὐτός, πού κηδεύσαμε πρὶν λίγο καί τώρα τελοῦμε τά ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς του καί σέ λίγο θά τόν ἐνταφιάσουμε, εἶναι ἐκεῖνος πού, ὡς ἄλλος Προμηθεᾶς, αἰσθανόταν νά καταφλέγονται τά σπλάχνα του ἀπό τόν ἀσίγαστο πόθο τῆς ἐλευθερίας, γι' αὐτό καί μέσα στόν κατακλυσμό τῶν φρικτῶν

ἐκείνων ἡμερῶν τοῦ 1974, ὅταν ἄλλοι κατέλυαν βίαια τή Δημοκρατία καί ἄνοιγαν τήν κερκόπορτα στόν βάρβαρο Ἀττίλα, αὐτός, ὁ ἥρωας Χάρης Κκιμῆς, ἔταξε ἀποφασιστικά τό χαλκόστηθο νεανικό κορμί του μπροστά στόν ὀδοστρωτήρα τῆς μανιασμένης λαίλαπας τοῦ Ἀττίλα καί ἔχυσε τό ζεστό σάν λάβα αἷμά του, γιά νά διαλυθεῖ ἡ τουρκική χιονοστιβάδα, πού ὀρμητική καί ἀκατάσχετη ἀπειλοῦσε νά πλακώσει ὀλόκληρη τή μαρτυρική μας πατρίδα. Ἀπό κρασί ἀθανασίας μεθυσμένος, ὁ ἐραστής αὐτός τῆς ἐλευθερίας, ὑψώθηκε ὅλος φῶς ἐκεῖ στή Νεάπολη τῆς Λευκωσίας, γιά νά ἀναχαιτίσει τό σκότος τῆς φασιστικῆς δουλείας καί προτίμησε νά θραύσει τό σκεῦος τῆς νεανικῆς ζωῆς του, παρά νά ἀφήσει τόν ἐχθρό νά περάσει, ἀναδεικνυόμενος, ἔτσι, ἀντάξιος τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Ὁ ἥρωας Χάρης Κκιμῆς, τό φλογόψυχο αὐτό τέκνο τῆς Κοινότητας Τσακκίστρας, σέ ἡλικία μόλις εἴκοσι ἐτῶν ἔπεσε στίς 20 Ἰουλίου 1974, μαχόμενος ἡρωϊκά στή Νεάπολη τῆς Λευκωσίας καί ἐτάφη ἀπό τούς Τούρκους εἰσβολεῖς σέ πρόχειρό ὀμαδικό τάφο καί τά λείψανά του ἀνευρέθησαν καί ταυτοποιήθηκαν μόλις προσφάτως. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀγάλλεται σήμερα στούς οὐρανοῦς ἡ ἀθάνατη ψυχή του, γιὰτί ἐνταφιάζεται ἐδῶ στήν ποθεινή γενέτειρά του, ὅπου βλάστησε καί ἄνοιξε τά μάτια του στό φῶς τοῦ κόσμου. Εἶμαι, ὅμως, βέβαιος, ὅτι μαζί συναγάλλονται καί οἱ ψυχές τῶν τραγικῶν καί πονεμένων γεννητόρων του, τοῦ Ἀνδρέα καί τῆς Χρυσάνθης, τῶν ὁποίων οἱ ἀλάλητοι στεναγμοί γιά 40 τόσα χρόνια δέν εἶχαν παύσει νά αἰμάσσουν τίς καρδιές τους. Ἡ ἄγνοια τῆς τύχης τοῦ μονάκριβου υἱοῦ τους, πού ἐξαφανίστηκε στή μαύρη ὥρα τῆς βάρβαρης εἰσβολῆς, γινόταν πόνος βαθύς, πού αὐλάκωνε τήν ψυχή τους, γινόταν πόνος ὀξύς, πού κεντοῦσε τήν πλευρά τους, γινόταν μαρτύριο ὀδύνης καί ψυχικοῦ ἄλγους. Τελικά ἔφυγαν ἀπό

τή ζωή αὐτή μέ τήν καρδιά πυρωμένη σάν καμίνι ἀπό τήν ὀδυνηρή, φονοκτόνα ἀγωνία νά μάθουν, ἐπί τέλους, τί ἀπέγινε τό βλαστάρι τους, τό καμάρι τους, ὁ λεβέντης τους, πού μέ τήν ἀριστοκρατική κορμостаσιά καί τήν ἐκλεπτυσμένη συμπεριφορᾶ ἀκτινοβολοῦσε τήν ἀρετή καί τήν ὠραιότητα. Ἔχω τή βεβαιότητα, ὅτι ἡ ψυχή τους ἠρέμησε τώρα καί συνευφραίνεται καί συναγάλλεται μαζί μέ τήν ψυχή τοῦ ἥρωα υἱοῦ τους ἐκεῖ στή Χώρα τῶν Ζώντων καί τῶν Δικαίων.

Αὐτοῦ, λοιπόν, τοῦ λεοντόθυμου ἥρωα τῆς ἐλευθερίας, τοῦ Χάρη Κκιμῆ, πού μέσα στόν βιβλικό ἐκεῖνο χαλασμό τοῦ 1974, μέσα στή φορικτή ἐκείνη αἵματοθύελλα, πού ἀπειλοῦσε νά ἀνατρέψει τοὺς βωμούς καί τίς ἐστίες μας, ὀρθώθηκε ἄτρομος καί θεοεἰκελος καί θεόμορφος βροντοφώναξε τό δικό του ὄχι, αὐτοῦ τοῦ ἀντρειωμένου προμάχου τῆς Ἐλευθερίας, πού στάθηκε ἄφοβος μπροστά στίς φασιστικές ὀρδές τοῦ Ἀτίλα καί ἔφτασε στά ὕψη τῆς ἐλληνοπρεποῦς μέχρι θανάτου αὐτοθυσίας, τελοῦμε σήμερα τά ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς του, πού τόσο ἔξοχα φιλοτέχνησε ὁ ἐξ Ἑλλάδος γλύπτης Ἀλέκος Σάντης καί ὑψώθηκε ἐδῶ στόν χῶρο αὐτό πού τόσο ὑπέροχα διαμόρφωσε ὁ ἀρχιτέκτονας Ἀνδρέας Μουκτάρης. Ἀμφοτέρους θερμά τοὺς εὐχαριστοῦμε.

Ἡ προτομή αὐτή τοῦ ἥρωα Χάρη Κκιμῆ ὑψώνεται ἐδῶ στή γενέτειρά του Τσακκίστρα, σάν μιά ὀρατή ὑπόμνηση, σέ μᾶς καί τοὺς ἐπιγενομένους τῆς θυσίας του, ὑπέρ τῆς πατρίδος. Ὑψώνεται ἐδῶ, γιά νά ἐγκαρδιώνει τόν λαό μας, πού ἀγωνίζεται νά ζήσει μέ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καί νά ὑπερασπιστεῖ τό ὑπέρτατο ἀγαθό τῆς ἀτομικῆς του ἐλευθερίας καί τῆς ἐθνικῆς του ἀνεξαρτησίας. Ἀπό τό Μνημεῖο αὐτό θά ἀναδύεται ἡ βαθιά πίστη στήν ἀκατάλυτη δύναμη τοῦ Δικαίου καί τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Δημοκρατίας.

Προπάντων, όμως, σήμερα μέσα στους εξαχρειωμένους αυτούς καιρούς μας, όπου ο κυνισμός συγκερνᾶται με την υποκρισία και η ἐλευθερία θανατώνεται από αυτούς, πού την ἐπικαλοῦνται, τό Μνημεῖο αὐτό θά ὑψώνεται ὡς σύμβολο ἐλπίδας μέσα στήν καρδιά τῆς πιό μαύρης ἀπελπισίας πού δέρνει τήν οἰκουμένη.

Σήμερα, πού οἱ πολιτικοστρατιωτικοί τεχνοκράτες ἐπιβουλεύονται τά σώματα τῶν ἐθνῶν καί τά τεμαχίζουν, κατά τά οἰκονομο-πολιτικο-γεωστρατηγικά τους συμφέροντα, ἡ δέ ἀνάληγη τυραννία καί ἡ ἀδυσώπητη ἀκαμψία τῶν ἀνόμων συμφερόντων τους κρατοῦν καί τή δική μας πατρίδα ἡμιπόδουλη, τραυματισμένη καί πρόσφυγα, πάνω στό Μνημεῖο αὐτό θά σφυρηλατεῖται τό πνεῦμα τῆς ἀντιστάσεως καί τῆς καρτερίας, τῆς ὑπομονῆς καί τῆς ἐλπίδας καί, προπαντός, τῆς ἐνότητος καί ὁμοψυχίας, γιά συνέχιση τῆς αἱματοβρεκτοῦς πορείας μας, μέχρι πού νά κερδίσει ἡ Δικαιοσύνη, μέχρι, δηλαδή, πού νά καρποφορήσουν οἱ προσπάθειες, πού γιά 44 τώρα χρόνια ἀτελέσφορα καταβάλλονται, γιά μιά λύση ἔντιμη, δίκαιη, ἀξιοπρεπῆ, δημοκρατική, λειτουργική καί βιώσιμη, πού θά συνάδει μέ τό διεθνές δίκαιο, τά ψηφίσματα τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καί τό εὐρωπαϊκό κεκτημένο, μιά λύση πού θά κατοχυρώνει πλήρως τά ἀνθρώπινα δικαιώματα Ἑλληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, Μαρωνιτῶν, Ἀρμενίων καί Λατίνων.

Ἑλληνίδες, Ἑλληνες!

Ὁ Χάρης Κκιμῆς μαζί μέ τούς ἄλλους ἥρωές μας δέν μᾶς καλοῦν σήμερα, τόσο σέ ἀναπόληση, ὅσο σέ ἐξηρμένη βίωση τῆς ἱστορίας μας καί σέ ὑπεύθυνο φωτισμό τῆς ἐθνικῆς μας συνείδησης. Ὁ Χάρης Κκιμῆς καί οἱ ἄλλοι ἥρωές μας ὀριοθετοῦν μέ τό φῶς τους τόν δρόμο μας. Οἱ φυσιογνωμίες τους θά ἀναδύονται

πάντοτε ὡς φρόνημα καί συνέπεια καί παρακαταθήκη. Καί ἡ παρακαταθήκη στούς δύσκολους αὐτούς καιρούς μας εἶναι μιά ἠθική ἀντοχή καί ψυχική καρτερία, ἐνότητα καί ὁμοψυχία.

Στίς δύσκολες αὐτές κρίσιμες ὥρες πού περνοῦμε δέν ἔχουμε τήν πολυτέλεια τῆς διάσπασης καί τῆς διαμάχης, ἀλλά μέ ἐνωμένες τίς δυνάμεις μας νά συνεχίσουμε πρέπει τόν ἀγῶνα, μέχρι πού νά τερματιστεῖ τό μαρτύριο τοῦ διχασμοῦ τῆς πατρίδας μας.

Ἀμάραντη καί ὀδηγητική γιά ὅλους μας, ἄς εἶναι ἡ μνήμη τοῦ κηδευομένου καί τιμωμένου σήμερα Χάρη Κκιμῆ, τοῦ ἀντρειωμένου αὐτοῦ ἥρωα, ἡ μορφή τοῦ ὁποίου θά σελαγίζει στό στερέωμα τῆς Κύπρου καί θά καταυγάζει ἐσαεὶ μέ τό ἀνέσπερο φῶς τῶν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν τούς κυπριακούς ὀρίζοντες.

Μέ τούς ὀφειλομένους αὐτούς λόγους, τελοῦμε τά ἀποκαλυπτήρια τῆς Προτομῆς τοῦ ἥρωα Θεοχάρη Ἀνδρέα Κκιμῆ.

Αἰωνία, ἄς εἶναι αὐτοῦ ἡ μνήμη!